

شماره ۲۹۴۶ - ق

تاریخ ۷۸/۱/۲۹

پیوست

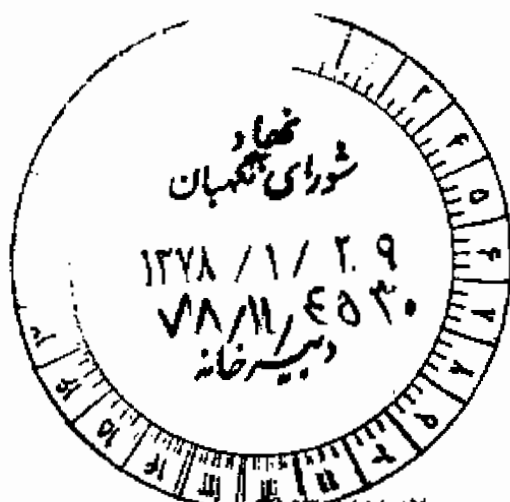

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیتنالی

شورای محترم نگهبان

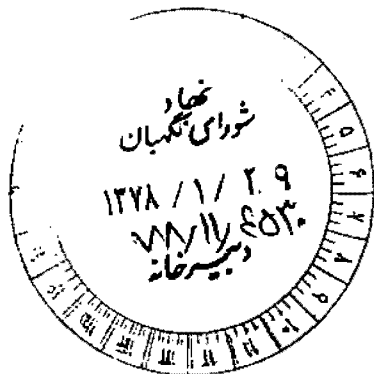
لایحه شماره ۱۹۹۹۷/۵۳۵۸۵ مورخ ۱۳۷۷/۸/۲۰ دولت در مورد موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۸/۱/۲۵ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

ماده واحده - موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان مشتمل بر یک مقدمه و (۲۲) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که در این موافقتنامه از این پس "طرفین" خوانده می شوند،
بادر نظر گرفتن استقلال و حاکمیت خود و تساوی کامل حقوقی طرفین و احترام متقابل،

با آرزوی توسعه همکاری در زمینه حقوق کیفری و رعایت موازین حقوق بین الملل،
با در نظر گرفتن سودمندی اجرای مجازات اتباع محکوم در قلمرو طرفین به منظور فراهم آوردن زمینه های اصلاح و اعاده آنان به زندگی عادی،
با احترام به حقوق بشر و مدنظر داشتن موازین حقوق انسانی،
به شرح زیر نسبت به موارد ذیل توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ماده ۱-

۱- مفهوم واژه‌های بکار رفته در این موافقتنامه، عبارت است از:

۱-۱- "دولت صادرکننده حکم" دولتی است که حکم محکومیت به حبس و سالب آزادی راجع به شخص مورد انتقال از دادگاههای واقع در قلمرو حاکمیت او صادر شده باشد.

۱-۲- "دولت اجراکننده حکم" دولتی است که حکم محکومیت به حبس و سالب آزادی درباره فرد دارای تابعیت او صادر شده و برای تحمل مجازاتهای مذکور در قلمرو حاکمیت خود موافقت می‌نماید.

۱-۳- "محکوم" کسی است که به موجب حکم صادر شده از دادگاههای یکی از طرفین به علت ارتکاب جرم، به مجازات حبس یا سالب آزادی محکوم شده باشد.

۱-۴- "اقوام نزدیک" اشخاصی هستند که طبق قوانین داخلی یکی از طرفین با شخص محکوم، قرابت داشته باشد.

۱-۵- "مراجع صلاحیتدار" ارگانهایی هستند که طبق قوانین داخلی احکام کیفری را در قلمرو حاکمیت هریک از طرفین، بر عهده دارند.

۱-۶- "مقامهای مسوول" عبارتند از: وزارت دادگستری و دادستان کل کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت دادگستری جمهوری آذربایجان.

۲- مراجع صلاحیتدار طرفین در اجرای مفاد این موافقتنامه از طریق مقامهای مسوول ارتباط برقرار می‌کنند.

ماده ۲- طرفین موظفند طبق مفاد این موافقتنامه و براساس استعلام از یکدیگر شخص یا اشخاص محکوم را که مجازات خود را در قلمرو حاکمیت کشور صادرکننده حکم طی می‌نماید به منظور تحمل بقیه مجازات به کشور اجراکننده، منتقل کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیقات

ماده ۳-

۱- شرایط انتقال شخص محکوم عبارت است از:

۱-۱- شخص محکوم باید دارای تابعیت دولت اجرا کننده باشد.

۲-۱- حکم صادره باید طبق قانون دولت صادرکننده قطعی و لازم الاجرا باشد.

۳-۱- باقیمانده مجازات موضوع حکم صادره بیش از (۶) ماه باشد.

۴-۱- شخص محکوم به انتقال خود رضایت داده و یا با در نظر گرفتن وضعیت

جسمانی و روانی او، اقوام نزدیک یا نماینده قانونی وی و یا یکی از طرفین این موافقتنامه، انتقال او را درخواست نمایند.

۵-۱- عملی که درباره آن حکم صادر شده باید طبق قوانین دولت اجرا کننده، جرم

محسوب شود.

۶-۱- ضرر و زیان مادی ناشی از جرم باید تامین یا پرداخت شده باشد.

۷-۱- دولتهای صادرکننده و اجرا کننده حکم با انتقال شخص محکوم موافقت

نمایند.

۲- مرجع صلاحیتدار اجرای احکام دولت صادرکننده حکم به شخص محکوم یا

نماینده قانونی او راجع به انتقال و عواقب و آثار حقوقی آن اطلاعات لازم را داده باشد.

۳- در موارد استثنایی طرفین می توانند درباره انتقال اشخاص محکوم که مدت

باقیمانده مجازات آنان کمتر از (۶) ماه باشد و همچنین ضرر و زیان مادی ناشی از جرم را

پرداخت کرده باشند، توافق نمایند.

ماده ۴-

در موارد زیر انتقال شخص محکوم پذیرفته نمی شود:

۱- در صورتی که در اثر طولانی شدن اقدامات راجع به انتقال، مدت محکومیت پایان

یافته و یا مجازات در اثر مرور زمان طبق قوانین دولت متبوع وی منتهی شده باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله

۲- در صورتی که تقاضای انتقال محکوم، فاقد شرایط مندرج در ماده (۷) این موافقتنامه باشد.

ماده ۵-

در اجرای مفاد این موافقتنامه، طرفین باید مراتب زیر را معمول دارند:

- ۱- اطلاعات لازم را کتباً در باره محکومیت و محل تحمل مجازات، از طریق مقامهای مسوول به یکدیگر مبادله کنند.
- ۲- دولت اجراکننده تحویل گرفتن شخص محکوم و محل تحمل مجازات را به دولت صادرکننده و نیز به اقوام نزدیک وی اطلاع دهد.

ماده ۶-

- ۱- انتقال محکوم با رضایت وی و پیشنهاد دولت صادرکننده، وقتی قبول می شود که طبق مقررات این موافقتنامه دولت اجراکننده آن را پذیرفته باشد.
- ۲- هر یک از طرفین می تواند از طرف دیگر بخواهد که انتقال شخص محکوم را مورد بررسی قرار دهد.

ماده ۷-

- ۱- تقاضای انتقال شخص محکوم باید کتبی بوده و مدارک و اسناد زیر همراه آن باشد:

- ۱-۱- مشخصات محکوم: نام، نام خانوادگی، نام پدر، محل و تاریخ تولد.
- ۱-۲- اسناد تابعیت محکوم.
- ۱-۳- متون قانونی صدور حکم محکومیت.
- ۱-۴- درخواست محکوم یا نماینده قانونی یا اقوام نزدیک او به انتقال طبق بند (۴)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتالی

ماده (۳).

۱-۵- رونوشت حکم محکومیت و تصمیم مراجع صلاحیتدار در باره اعتبار قانونی

آن.

۱-۶- گواهی دولت صادرکننده مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده و مدت

باقیمانده آن.

۱-۷- مستند قانونی برای اجرای مجازاتهای تکمیلی.

۱-۸- گواهی پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم.

۱-۹- اطلاعات راجع به ضرر و زیان مادی ناشی از جرم و ترتیب پرداخت یا تامین

آن.

۱-۱۰- سایر مدارکی که طرفین لازم بدانند.

۲- اسناد مذکور در بند (۱) این ماده باید به امضای مراجع صلاحیتدار رسیده و با مهر

رسمی گواهی شود.

ماه ۸-

۱- دولت صادرکننده حکم باید رضایت شخص محکوم و اطلاع او را درباره

مضمون رضایتنامه طبق بند (۴) ماده (۳) موافقتنامه تضمین کند.

۲- دولت اجراکننده حق دارد رضایت شخص محکوم و شرایط آن را که توسط

دولت صادرکننده تضمین شده، مورد بررسی قرار دهد.

ماده ۹-

۱- دولت اجراکننده باید ظرف یک ماه از تاریخ وصول اسناد مندرج در ماده (۷)

موافقتنامه، نسبت به رد یا قبول تقاضای انتقال، تصمیم اتخاذ و نتیجه را به شخص محکوم یا

نماینده قانونی یا اقوام نزدیک او و به دولت صادرکننده کتباً اعلام نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

۲- تصمیم دولت اجراکننده بر رد تقاضای انتقال باید مستدل و مستند باشد.

ماده ۱۰- چگونگی انتقال محکوم و محل تحویل او باید توسط دولت اجراکننده تعیین و به دولت صادرکننده اطلاع داده شود.

ماده ۱۱- کلیه هزینه‌های مربوط به انتقال شخص محکوم از زمانی که تحویل دولت اجراکننده می‌شود، به عهده دولت اجراکننده خواهد بود.

ماده ۱۲-

۱- اجرای حکم در قلمرو دولت اجراکننده طبق قوانین وی، صورت می‌گیرد و مسایل اجرایی نیز طبق قوانین همین دولت حل و فصل خواهد شد.

۲- دولت اجراکننده حکم نمی‌تواند مجازات شخص محکوم را تشدید نماید.

۳- مرجع صلاحیتدار دولت اجراکننده قرار مقتضی بر شناسایی و اجرای حکم را صادر می‌نماید.

۴- در صورتی که مجازات جرم ارتكابی در کشور اجراکننده کمتر از مجازات مندرج در حکم، مقرر شده باشد، دولت اجراکننده از طریق دادگاه صلاحیتدار در قلمرو حاکمیت خود حداکثر مجازات را طبق قانون داخلی خود، تعیین خواهد کرد.

۵- اگر حکم دادگاه دولت صادرکننده متضمن تعیین مجازات برای دو یا چند عمل مجرمانه باشد، و قانون دولت اجراکننده یک یا چند مورد آن را جرم تلقی ننماید، در این صورت دولت اجراکننده از طریق دادگاههای صلاحیتدار در قلمرو حاکمیت خود در تعیین مجازات برای شخص محکوم، اقدام می‌کند.

۶- در صورتی که برای عمل مجرمانه موضوع حکم صادرشده راجع به شخص محکوم در قوانین دولت اجراکننده، مجازاتهای تکمیلی مقرر شده باشد، دولت اجراکننده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

توسط دادگاههای صلاحیتدار در قلمرو حاکمیت خود طبق مقررات اقدام خواهد کرد.

ماده ۱۳ - طرفین می توانند مجازات مقرر برای شخص محکوم را طبق قوانین داخلی خود، مورد عفو و بخشودگی قرار دهند.

ماده ۱۴ - فقط دولت صادرکننده حکم می تواند راجع به محکومیت شخص محکوم موضوع انتقال، تجدیدنظر کند.

ماده ۱۵ -

۱- دولت صادرکننده حکم مکلف است چنانچه حکم محکومیت را مورد تجدیدنظر قرار داده باشد، رونوشت مصدق حکم تجدیدنظر را بدون تاخیر برای دولت اجراکننده ارسال نماید.

۲- در صورتی که پس از انتقال شخص محکوم به کشور اجراکننده حکم، در کشور صادرکننده حکم، محکومیت وی نسخ شود، لیکن مدارک و دلایلی که دال بر اتهام دیگری باشد به دست آید و تعقیب او لازم باشد، در این صورت رونوشت تصمیم مذکور به همراه اطلاعات مربوط به پرونده جزایی و نیز سایر مدارک لازم جهت اتخاذ تصمیم مقتضی درباره موضوع به منظور تعقیب کیفری در کشور اجراکننده مطابق قوانین آن کشور ارسال خواهد شد.

۳- دولت صادرکننده حکم مسوول جبران خساراتی است که در اثر تعقیب غیرقانونی به شخص محکوم وارد آمده باشد، همچنین است در صورتی که دادگاه حکم برائت او را صادر کند.

۴- هرگاه به موجب حکم صادره مجازات مقرر برای شخص محکوم، تغییر کند، دولت صادرکننده مکلف است رونوشت رای دادگاه و اسناد مربوط را به مراجع صلاحیتدار

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

دولت اجراکننده ارسال دارد تا طبق ماده (۱۲) این موافقتنامه اقدام به عمل آید.

ماده ۱۶ - دولت اجراکننده حکم را نسبت به شخص محکوم انتقال یافته به کیفیتی که برای مجازاتها و محکومیتهای مشابه مقرر است، اجرا خواهد کرد.

ماده ۱۷ - طرفین تقاضای یکدیگر را در باره عبور شخص محکوم از قلمرو حاکمیت خود و مساعدت لازم را برای عبور از کشور ثالث خواهند پذیرفت.

ماده ۱۸ - مفاد این موافقتنامه حقوق و تکالیف طرفین را که ناشی از سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی است و در آن عضویت دارند، نفی نخواهد کرد.

ماده ۱۹ - مفاد این موافقتنامه نسبت به احکام محکومیت دادگاههای طرفین که قبل از اعتبار یافتن آن، صادر شده نیز لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۲۰ - این موافقتنامه پس از تصویب مراجع قانونی طرفین (۳۰) روز پس از مبادله اسناد تصویب، لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۲۱ - طرفین اختلافهای ناشی از اجرای موافقتنامه را از طریق مذاکره مستقیم و یا مجاری سیاسی حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۲۲ - این موافقتنامه برای مدت نامحدود منعقد می‌شود. هریک از طرفین هر زمان که بخواهد آن را فسخ کند در این صورت (۶) ماه قبل، باید مراتب را از طریق مجاری سیاسی به طرف دیگر اعلام نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۹۶۷

تاریخ ۷۸/۱/۶

پیوست

بیت

این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۷۶/۱۲/۲ هجری شمسی مطابق با ۱۹۹۸/۲/۲۱ میلادی در شهر باکو در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و آذری و انگلیسی تنظیم گردید و کلیه متون از اعتبار متساوی برخوردار می باشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر موافقتنامه حاضر، به متن انگلیسی مراجع خواهد شد.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری آذربایجان	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و دو ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و پنجم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هشت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

خبرگزاری